

Wykładowcy na studiach podyplomowych „Szkola mistrzów. Studia technik pisarskich i prezentacji tekstu literackiego”

Osoby spoza UW to przede wszystkim pisarze, tłumacze, znawcy problematyki „performance”, organizatorzy życia literackiego, jurorzy i laureaci prestiżowych konkursów. Wśród wykładowców znajdują się m.in.: Piotr Matywiecki, Iwona Smolka, Małgorzata Karolina-Piekarska, Małgorzata Łukasiewicz, Janusz Drzewucki, Jerzy Sosnowski, prof.dr hab. Piotr Mitzner, Krystyna Dąbrowska, Jakub Ekier, Andrzej Ferenc, Krystyna Bratkowska, Urszula Pawlicka, dr Olga Hołownia, Elżbieta Wrotnowska-Gmyz, prof. dr hab. Grażyna Borkowska, dr Anna Oliynyk, dr Tomasz Mackiewicz, Adam Bauman. Zatrudnienia osób spoza UW (wielokrotnie nagradzanych, mających doświadczenie oraz wymierne sukcesy w tworzeniu i prezentacji tekstów literackich i/lub trudne do przecenienia zasługi w organizacji życia kulturalnego związanego z literaturą) motywowane są przede wszystkim praktycznym charakterem studiów. Taki dobór kadry sprzyjać będzie przekazaniu przez praktyków adeptom sztuki słowa tajników warsztatu pisarskiego.

Osoby z ILP UW:

Prof. dr hab. Ewa Paczoska, prof. dr hab. Andrzej Stanisław Kowalczyk, dr hab. Ewa Szczęśna (prof. UW), dr hab. Olaf Krykowski, dr Żaneta Nalewajk-Turecka, dr Jacek Głazewski, dr Dawid Osiński, dr Łukasz Wróbel, dr Joanna Jeziorska-Haładaj, dr Anna Tenczyńska.

Biogramy wykładowców:

Piotr Matywiecki (1943), poeta, eseista, krytyk literacki. Tom wierszy *Ta chmura powraca* (2005) znalazł się w finale Nagrody Literackiej Nike. Autor *Kamienia granicznego* (1994), książki poświęconej filozoficznym rozważaniom o Zagładzie Żydów oraz monografii *Twarz Tuwima 2007* (która była nominowana do Nagrody Literackiej Nike 2008 oraz została laureatką Nagrody Literackiej Gdynia 2008). W 2011 roku został laureatem Nagrody „Kamień”, przyznawanej podczas Lubelskiego Festiwalu „Miasto Poezji”. Jego wiersze zebrane ukazały się w tomie *Zdarte okładki* (2009). W tym samym roku wydał tomik wierszy *Powietrze i czerń*. Ułożył dwutomową antologię poezji polskiej *Od początku* (1997), jest autorem zbioru esejów *Dwa oddechy. Szkice o tożsamości żydowskiej i chrześcijańskiej* (2010) oraz stałym współpracownikiem II Programu Polskiego Radia, członkiem polskiego PEN Clubu i Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Małgorzata Karolina Piekarska (1967), pisarka, blogerka, dziennikarka prasowa i telewizyjna, prezes Warszawskiego Oddziału Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Od 1996 roku współpracuje z TVP, gdzie emitowane są jej reportaże. Jest związana z Warszawskim Ośrodkiem Telewizyjnym a szczególnie z programami informacyjnymi: Telewizyjnym Kurierem Warszawskim (jako reporterka). W latach 2006-2009 z Telewizyjnym Kurierem Mazowieckim (jako wydawca). Na antenie TVP Warszawa realizowała programy autorskie: „Dżingiel”, „Patefon”, „Wiarus”, „Detektyw warszawski, czyli na tropie miejskich tajemnic”. Współpracowała z dwutygodnikiem „Cogito” i „Victor gimnazjalista”. Jest autorką powieści młodzieżowych, których akcja rozgrywa się na Saskiej Kępie, gdzie sama mieszka i skąd pochodzą jej przodkowie. Opublikowała dokumentalną książkę *Dziewiętnastoletni marynarz – zbiór listów ze Szkoły Morskiej w Tczewie* pisanych przez jej stryjecznego dziadka Zbigniewa Piekarskiego. Jest autorką książek *Wzrockowisko* 2002, *Klasa pani Czajki* 2004, wydanie ukraińskie 2012, *Dziewiętnastoletni marynarz* 2005, *Tropiciele* 2006, *Dzika* 2007, *LO-teria* 2010, wydanie ukraińskie 2014, *Kurs dziennikarstwa dla samouków* 2014, „*Czucie i Wiara*” czyli... *warszawskie duchy* 2015. Zrealizowała kilkadziesiąt filmów dokumentalnych dla TVP. W 2012 roku była nominowana do nagrody ALMA 2013 (Astrid Lindgren Memorial Award). W 2013 uhonorowaną ją nagrodą na festiwalu filmów emigracyjnych EMIGRA za film „Kto ty jesteś?”. W 2014 otrzymała stypendium MKiDN, w 2014 nominację do nagrody ALMA 2015 (Astrid Lindgren Memorial Award).

Jerzy Sosnowski (1962), pisarz, publicysta, dziennikarz Polskiego Radia. Studiował polonistykę na Uniwersytecie Warszawskim. Był pracownikiem naukowym Uniwersytetu Warszawskiego, publicystą „Gazety Wyborczej”, krytykiem literackim, nauczycielem w prywatnym liceum (42 Autorskie Liceum Ogólnokształcące Niepubliczne w Warszawie), redaktorem TVP, wykładowcą w Kolegium Nauczycielskim w Suwałkach i w Szkole Głównej Psychologii Społecznej w Warszawie, współpracownikiem kanału TVP Kultura. Obecnie jest kierownikiem redakcji publicystyki w radiowej Trójce i autorem książek, członkiem redakcji kwartalnika „Więź” (w którym od 2005 roku zamieszcza felieton pt. *Eks post*), a od 2011 roku – członkiem Rady Języka Polskiego Polskiej Akademii Nauk. Opublikował książki beletrystyczne, m.in.: *Apokryf Aglai*, *Wielościąg*, *Prąd zatokowy*, *Tak to ten*, *Spotkamy się w Honolulu*, a także historycznoliterackie (*Śmierć czarownicy! Szkice o literaturze i wątpliwości*; *Chwilowe zawieszenie broni. O twórczości tzw. pokolenia „Brulionu” (1986-1996)* – wspólnie z J. Klejnockim) oraz eseistyczne: *Ach* oraz *Co Bóg zrobił szympansom*. Jest laureatem nagród

Fundacji im. Kościelskich (za *Wielością*, 2001). W 2004 roku był nominowany do Paszportu Polityki w kategorii Literatura (za *Prąd zatokowy*), a w 2009 do tytułu Mistrza Mowy Polskiej.

Małgorzata Łukasiewicz (1948), tłumaczka literatury pięknej i filozoficznej, krytyk literacki. Debiutowała w 1975 jako tłumaczka na łamach miesięcznika „Literatura na Świecie”. Od 1988 do 1995 r. była redaktorką w Spółdzielni Wydawniczej "Czytelnik". Jest członkiem Robert-Walser-Gessellschaft, Polskiego PEN Clubu (od 1988 roku) i Stowarzyszenia Pisarzy Polskich (od 1989 roku). Przełożyła książki: *Socjologia* Georga Simmela, *Rozum-słowo-dzieje* Hans-Georga Gadamera, *Teoria i praktyka* oraz *Filozoficzny dyskurs nowoczesności* Jürgena Habermasa, *Rodzeństwo* Tonner, *Jakub von Gunten* oraz *Przechadzki* Roberta Walsera, *Opiekuńcze oblężenie* Heinricha Bölla, *Siddhartha* oraz *W słońcu dawnych dni* Hermanna Hessego, *Wspólnota i stowarzyszenie* Ferdinanda Tönniesa, *Pierścień Nibelunga* Richarda Wagnera, *Pachnidło* Patricka Süskinda, *Dialektykę oświecenia* Theodora W. Adorno i Maxa Horkheimera, *Czuje. Zawrót głowy, Wyjechali, Austerlitz, Pierścienie Saturna. Angielska pielgrzymka, Wojna powietrzna i literatura* W.G. Sebald, *Minima moralia* Theodora W. Adorno, *Korespondencja* Hermanna Hessego i Tomasza Manna, a także *Radosną wiedzę* Fryderyka Nietzschego. Jest autorką książek *Robert Walser, Rubryka pod różą, Jak zostać artystą. Na przykładzie Thomasa Manna, Dziwna rzecz pisanie* oraz laureatką nagród Pro Helvetia (Szwajcaria) (1989), Fundacji Boscha (RFN) (1991), PEN Clubu za twórczość przekładową (1993), Hermana Hessego (2008).

Iwona Smolka (1944), urodzona w Warszawie, krytyk literacki, pisarka, od wielu lat związana z polskim radiem (Złoty Mikrofon 1991), autorka znanej audycji radiowej „Tygodnik Literacki” z udziałem Tomasza Burka i Piotra Matywieckiego oraz zbiorów krytycznych *Lęki, ucieczki, akceptacje* (1984), *Dziewięć światów. Współczesne poetki polskie* (1997), a także – wspólnie z Tomaszem Jastrunem i Leszkiem Szarugą – *Antologii poezji stanu wojennego*. W 1984 roku pod pseudonimem Maria Jarota wydała powieść *Rozpad*, która została wznowiona w 1996 roku. W tym samym roku ukazała się powieść *Musisz siebie zjeść* (wyróżnienie Fundacji Kultury), a cztery lata później *Dom żywiołów* (2000). Iwona Smolka jest członkiem Polskiego PEN Clubu i Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Krystyna Dąbrowska, (1979) poetka, grafik, tłumaczka. Studiowała grafikę na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Swoje wiersze publikowała m.in. w „Kwartalniku Artystycznym”, „Gazecie Wyborczej”, „Dwutygodniku”, „Odrze”, „Twórczości”. Zajmowała się również tłumaczeniem twórczości Williama Carlosa Williamsa, W. B. Yeatsa, Thomasa

Hardy'ego i Thoma Gunna. W 2006 r. wydała swój pierwszy tomik wierszy *Biuro podróży* za który otrzymała trzecią nagrodę w III Ogólnopolskim Konkursie Literackim "Złoty Środek Poezji" 2007, a w 2012 r. *Białe krzesła*, za który w 2013 otrzymała Nagrodę im. Wisławy Szymborskiej (ex aequo z Łukaszem Jaroszem) oraz Nagrodę Fundacji im. Kościelskich.

Adam Bauman (1957), aktor i lektor, aktor teatralny, filmowy i dubbingowy, także scenarzysta. Zadebiutował na scenie Teatru Dramatycznego w Warszawie w sztuce *Pieszo* Sławomira Mrożka, w reżyserii Jerzego Jarockiego. W 1983 roku ukończył PWST w Warszawie. Nagrody: 1983 – wyróżnienie na I Ogólnopolskim Przeglądzie Sztuk Dyplomowych Szkół Teatralnych w Łodzi za rolę śpiewaka podwórzowego i narratora w *Operze za trzy grosze* autorstwa Bertolta Brechta na deskach Teatru Nowego w Warszawie, 1987 – nagroda na XIII Opolskich Konfrontacjach Teatralnych za tytułową rolę w *Kordianie* w warszawskim Teatrze Nowym reż. Bohdana Cybulskiego, 1987 - Nagroda prezydenta miasta stołecznego Warszawy, 2000 – III miejsce w ogłoszonym przez Program PR i Teatr PR konkursie na komediowe słuchowisko za tekst *Pielgrzymi*.

Jakub Ekier (1961), poeta, tłumacz, eseista, redaktor. Ukończył germanistykę na Uniwersytecie Warszawskim. Laureat Nagrody im. Barbary Sadowskiej (2001), Czterech Kolumn (2002) oraz nagrody translatorskiej austriackiego ministerstwa edukacji (2008). Opublikował książki poetyckie: *Z dnia na dzień*, *Cały czas*. *Wiersze 1986-91* i *Podczas ciebie*, a także przekłady: *Paul Celan. Miasta i miejsca* Helmuta Böttigera (2002), *Rachuba świata* Daniela Kehlmana (2007), *remont poranka* Reinera Kunzega (2008) i *Proces* Franza Kafki (2008). Tłumaczył także wiersze Ilse Aichinger, Bertolta Brechta i Dursa Grünbeina.

Piotr Mitzner (1955), poeta, historyk literatury i teatru, redaktor, edytor. Autor tomów poetyckich *Dusza z ciała wyleciała*, *Z czasem*, *Podróż do ruchomego celu*, *Zmiana czasu*, *Las*, *Myszoser*, *Pustosz*, *Podmiot domyślny* (nominacja do Nagrody Silesius 2007), *Dom pod świadomością* (nominacja do Nagrody Cogito 2008), *Niewidy*, *Kropka* (nominacja do Nagrody Nike 2012), *W oku kuku*. Profesor UKSW. Zastępca redaktora naczelnego miesięcznika „Nowaja Polska”. Laureat Nagrody Literackiej Fundacji Kultury (2000). Prowadzi badania nad literaturą polską XX wieku oraz polsko-rosyjskimi kontaktami literackimi. Współpracuje m.in. z „Dialogiem”, „Zeszytami Literackimi”, „Tekstualiami”.

Andrzej Ferenc (1959), aktor głosowy, lektor i narrator. W 1982 r. ukończył PWST w Warszawie. W tym samym roku, zadebiutował w teatrze. Stale współpracuje z Teatrem

Polskiego Radia, Stowarzyszeniem Pisarzy Polskich oraz Polskim Oddziałem PEN Clubu. W 2010 roku został głosem warszawskiego Radia Kolor 103 FM. Od września 2011 roku głos Radia dla Ciebie – Regionalnej Rozgłośni Radiowej Polskiego Radia w Warszawie. Jest laureatem prestiżowej nagrody Polskiego Radia: Złote Mikrofony.

Janusz Drzewucki (1958), krytyk literacki, poeta, wydawca, dziennikarz. Ukończył filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim. Jako poeta zadebiutował w 1979 w „Życiu Literackim”. Od 1996 roku jest redaktorem miesięcznika „Twórczość” (na łamach którego publikuje utwory oryginalne i teksty krytycznoliterackie). W latach 2005-2012 redaktor naczelny Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik”. Wiersze, szkice, recenzje i felietony drukował na łamach: „Twórczości”, „Literatury”, „Tygodnika Powszechnego”, „Poezji”, „Odry”, „Zeszytów Literackich”, „Akcentu”, „Studenta”, „W drodze”, „Czasu Kultury”, „Borussii”, „Tygodnika Literackiego”, „Potopu”, „Arkusza”, „Polityki” i „Gazety Wyborczej”. Jest laureatem nagród: im. Kazimierzy Iłakowiczówny (1988) – za najlepszy poetycki książkowy debiut roku, im. Stanisława Wyspiańskiego (1989) – w dziedzinie krytyki artystycznej, Funduszu Literatury Ministerstwa Kultury i Sztuki (1989), im. Stanisława Piętaka (1991) – w dziedzinie krytyki literackiej, XVIII Międzynarodowego Listopada Poetyckiego w Poznaniu (1995) – za zbiór wierszy *Podróż na południe*. W roku 2006 Giorgio Napolitano, prezydent Włoch odznaczył go Krzyżem Kawalerskim Orderu Gwiazdy Solidarności Włoskiej (Ordine Della Stella Della Solidarieta' Italiana). Członek PEN Clubu, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich i Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich.

Andrzej Stanisław Kowalczyk (1957), historyk literatury, eseista. Profesor w Instytucie Literatury Polskiej UW. Kieruje tam Zakładem Literatury XX i XXI wieku, wcześniej kierował Zakładem Metodyki Literatury i Teorii Lektury. Wykładał również na Slavish Seminarium Universitait van Amsterdam. Jest edytorem twórczości eseistycznej i epistolograficznej Jerzego Giedroycia, Witolda Gombrowicza, Bolesława Micińskiego, Ireny Vincenz, Stanisława Vincenza. Publikował m.in. w „Res Publice Nowej” i „Zeszytach Literackich”. Opublikował książki: *Kryzys świadomości europejskiej w eseistyce polskiej lat 1945-1977: (Vincenz - Stempowski - Miłosz), Sawinkow, Nieśpieszny przechodzień i paradoksy: rzecz o Jerzym Stempowskim, Pan Petlura?* (tom uhonorowany Nagrodą Fundacji Kultury 1998, nominowany do Nagrody Nike 1999, tłumaczony na język węgierski), *Giedroyc i „Kultura”*, *Wiek ukraińsko-polski: rozmowy z Bohdanem Osadcukiem* (wspólnie z B. Kerskim, współpr. K. Zastawny); wydanie uzupełnione *Polska i Ukraina. Rozmowy z*

Bohdanem Osadcukiem; Miejskie: Amsterdam, Paryż I, Paryż II, Berno I, Berno II, Warszawa, Londyn, Pisarz na emigracji. Mitologie. Style. Strategie przetrwania (wspólnie z H. Gosk), *Od Bukaresztu do Lafitów. Jerzego Giedroycia rzeczpospolita epistolarna*.

Żaneta Nalewajk-Turecka (1977), doktor nauk humanistycznych, literaturoznawca, animatorka kultury, polska koordynatorka projektu wymiany przekładów „Review within Review”. Pracuje w Zakładzie Komparatystyki na Wydziale Polonistyki UW. Debiutowała na łamach ostrołęckiej „Pracowni”; współzałożycielka i redaktor naczelny kwartalnika „Tekstualia”. W latach 2005-2011 prowadziła w Domu Kultury Śródmieście autorskie zajęcia warsztatowe „Laboratorium Literackie” oraz warsztaty krytycznoliterackie. Współredaktor (razem z E. Kasperskim) książek zbiorowych *Edgar Allan Poe. Klasyk grozy i perwersji (i nie tylko)* (2009), *Edgar Allan Poe – niedoceniony nowator* (2010), redaktorka tomu *Podmiot w literaturze polskiej po 1989 roku. Antropologiczne aspekty konstrukcji* (2011), *Romantyzm Drugiej Wielkiej Emigracji* (2012, przy współpr. M. Nabiałek, M. Mips i J. Jastrzębskiej), *Sekundy (i) epoki. Czas w literaturze polskiej po 1989 roku* (przy współpr. M. Mips), autorka monografii *W stronę perspektywizmu. Problematyka cielesności w prozie Brunona Schulza i Witolda Gombrowicza* (2010 oraz *Leśmian międzynarodowy – relacje kontekstowe. Studia komparatystyczne*. Jej teksty tłumaczone były na języki angielski, ukraiński, bułgarski, czeski, słoweński i serbski. Laureatka nagrody dla redaktora w międzynarodowym projekcie „Review within Review” (2013) oraz nagrody przyznanej przez serbskie czasopismo „AKT” (2011). Od 2013 roku jest członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich oraz Polskiego Stowarzyszenia Komparatystyki Literackiej.

Urszula Pawlicka (1987), doktorantka literaturoznawstwa na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. Współpracuje z Korporacją Ha!art i Fundacją Liternet. Publikowała m.in. w „Techstach”, „artPapierze”, „Lampie”, „Czasie Kultury”, „Wakacie”, „Dwutygodniku”; w tomach: *Hiperteksty literackie. Literatura i nowe media, My, dzieci sieci: wokół manifestu*. Autorka książek: *Polish cybernetic poetry. Refresh* [chapbook] (2013) (*Polska*) *poezja cybernetyczna. Konteksty i charakterystyka* (2012), *Hiperteksty literackie. Literatura i nowe media* (2011). Jest współautorką powstającego właśnie pierwszego polskiego *Słownika gatunków literatury cyfrowej*.

Grażyna Borkowska (1956), profesor w Instytucie Badań Literackich PAN, zajmująca się przede wszystkim historią literatury od XIX do dziś, teorią literatury, w tym szczególnie krytyką feministyczną. Jest edytorką oraz redaktorem naczelnym „Pamiętnika Literackiego”.

Opublikowała m.in. książki: *Dialog powieściowy i jego konteksty* (na podstawie twórczości Elizy Orzeszkowej), *Cudzoziemki. Studia o polskiej prozie kobiecej*, *Pozytywiści i inni*, *Maria Dąbrowskai Stanisław Stempowski*, *Pisarki polskie – od średniowiecza do współczesności*. *Przewodnik* (wraz z M. Czermińską i U. Phillips), *Nierozważna i nieromantyczna. O Halinie Poświatowskiej*. Wspólnie z I. Wiśniewską wydała 1 tom „*Publicystyki społecznej*” Orzeszkowej. Współredagowała wiele tomów pokonferencyjnych oraz przygotowywała i współtworzyła wiele projektów badawczych, m.in. dotyczących Orzeszkowej, Słowackiego, tradycji humanistycznej, a także – słownika krytyki literackiej w latach 1764-1918. W latach 2009-2011 była przewodniczącą jury Nagrody Nike.

Milena Rachid Chehab, absolwentka Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych UW z roczną przerwą na creative writing and media & cultural studies na londyńskim Kingston University. Pracowała m.in. w „Newsweeku”, obecnie w Magazynie Świątecznym i w dziale kultury „Gazety Wyborczej”, gdzie m.in. przeprowadza wywiady z pisarzami oraz pisze o społeczeństwie brytyjskim i popkulturze. Współpracowniczka „Książek. Magazynu do Czytania”. Dwukrotnie nominowana do nagrody Grand Press w kategorii wywiad. Wielbicielka kiczu w sztuce współczesnej, Mariusza Szczygła i brytyjskich komedii romantycznych.

Ewa Szczęsna (1967), dr hab., kierownik Zakładu Komparatystyki w Instytucie Literatury Polskiej UW na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Specjalizuje się w zakresie poetyki i semiotyki tekstów kultury współczesnej: zwłaszcza przekazów polisemiotycznych, multimedialnych i interaktywnych. Uprawia poetykę porównawczą. Do najchętniej odwiedzanych badawczo światów tekstowych zalicza: reklamę, literaturę współczesną, film, internet, malarstwo. Autorka książek *Poetyka reklamy*, *Poetyka mediów*; autorka pomysłu, red. nauk. i współautorka *Słownika pojęć i tekstów kultury*, artykułów w książkach zbiorowych i czasopismach (m.in. „Pamiętniku Literackim”, „Tekstach Drugich”, „Przeglądzie Humanistycznym”, „Tekstualiach”). Prowadzi zajęcia z zakresu teorii literatury, poetyki, komparatystyki medialnej, semiotyki i antropologii reklamy. Wykłada w warszawskich uczelniach wyższych i na studiach podyplomowych (m.in. w Akademii Teatralnej i Polskiej Akademii Nauk, Szkole Głównej Handlowej). Jest członkiem Komitetu Olimpiady Literatury i Języka Polskiego przy Polskiej Akademii Nauk i Polskiego Stowarzyszenia Komparatystyki Literackiej.

Anna Tenczyńska (1977), adiunkt w Zakładzie Komparatystyki Instytutu Literatury Polskiej na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Doktor nauk humanistycznych

w zakresie literaturoznawstwa – na podstawie dysertacji *Literatura nowoczesna wobec i – w obecności muzyki*. Jej zainteresowania badawcze to: komparatystyka (zwłaszcza relacje między literaturą a muzyką), poetyka historyczna (zwłaszcza w odniesieniu do literatury nowoczesnej), metodologia badań literackich, praktyka przekładowa (tłumaczenie tekstów naukowych oraz eseistycznych). Przełożyła książkę K. Bergera, *Potęga smaku. Teoria sztuki*. Jest członkiem rady redakcyjnej czasopisma „Diagonali” (od 2012), Towarzystwa Muzycznego im. Karola Szymanowskiego (od 2012), Pracowni Badań Intersemiotycznych i Intermedialnych w Instytucie Literatury Polskiej UW (od 2010), Stowarzyszenia Tłumaczy Literatury (od 2009) oraz Stowarzyszenia De Musica (od 2006).

Łukasz Wróbel (1979), dr nauk humanistycznych, adiunkt w Zakładzie Poetyki, Teorii Literatury i Metodologii Badań Literackich (Instytut Literatury Polskiej, Wydział Polonistyki UW). Absolwent Instytutu Literatury Polskiej oraz Instytutu Filozofii w systemie Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych na Uniwersytecie Warszawskim. Autor książki *Hylé i noesis. Trzy międzywojenne koncepcje literatury stosowanej* (2013). Podejmuje zagadnienia sytuujące się polach problemowych fenomenologii, hermeneutyki oraz dekonstrukcji. Prowadzi badania poświęcone problemowi referencji oraz rozmaicie konceptualizowanym relacjom literatury i teorii literatury z filozofią. Autor licznych koncepcji ideowo-aranżacyjnych i scenariuszy wystaw muzealnych, a także scenariuszy muzealnych prezentacji multimedialnych. Członek redakcji „Przeglądu Filozoficzno-Literackiego”. Współpracował bądź współpracuje z prasą regionalną („Trybuna Śląska”, „Dziennik Zachodni”, „Kurier Miejski. Czasopismo Samorządowe Sosnowca”) i różnymi periodykami kulturalnymi (m.in. „Nowe Książki”, „Kultura Liberalna”, „Twórczość”). Tłumaczył poezję, komiksy oraz artykuły naukowe.

Jacek Głazewski (1974), doktor nauk humanistycznych, adiunkt w Zakładzie Literatury i Kultury Epok Dawnych, historyk literatury. Autor książek *W żywiole tekstu. „Dworzanki” Jana Gawińskiego – próba lektury i interpretacji*, Warszawa 2008 [ukaz. 2009], „Studia Staropolskie. Series Nova”, t. XXX oraz *Wariacje z powtórzeniami. Szkice porównawcze z dziejów piśmiennictwa polskiego XVII wieku*, Warszawa 2013, a także licznych artykułów, rozpraw naukowych i tekstów eseistycznych. Tłumaczył na język polski między innymi prace S.I. Nikołajewa, M. Ciccariniego, A. Skiepjana, W. Britaniszskiego oraz I. Sviridy. Dwukrotnie (w roku akademickim 1998/1999 oraz 1999/2000) był stypendystą Ministra Edukacji Narodowej, a w latach 2003–2004 stypendystą Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej. Od 2009 roku jest korespondentem zagranicznym „Rising Point. International Masonic Review”

[Ann Arbor, USA], od 2010 członkiem Oddziału Warszawskiego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Francuskiej, od 2011 – członkiem „The Thomas Paine Society” [Pasadena, California, USA], od 2012 – członkiem-założycielem Instytutu Sztuka Królewska w Polsce.

Olaf Kryowski, dr hab., historyk literatury na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Specjalizuje się w badaniach nad polskim romantyzmem, w szczególności nad poezją Mickiewicza i Słowackiego. Zajmuje się również komparatystyką: relacjami między słowem i obrazem oraz związkami literatury z różnymi tradycjami kulturowymi. Autor książek: *„Słońce ogromnych kręgi...” Malarskie inspiracje Słowackiego* (2002), *Tradycja bizantyjska w twórczości Mickiewicza* (2009), licznych artykułów i opracowań poświęconych tekstom pisarzy polskich i zagranicznych, m.in.: *Wizja sztuki w „Promethidionie”* (1997), *Rola ikony w kształtowaniu myśli genezyjskiej Słowackiego* (2001), *O bizantyjsko-słowiańskim prowincjonalizmie „Dziadów” Mickiewicza* (2007), *Surrealizm Poe* (2010), *Źródłostwo kultury. O pomysłach etymologicznych Adama Mickiewicza* (2012), *Nobel dla emigranta. Etos wygnania w zbiorze esejów Czesława Miłosza: „Szukanie ojczyzny”* (2013). Jest także redaktorem książek zbiorowych, m.in. *Religie i religijność w literaturze i kulturze romantyzmu* (2008), *Śladami romantyków* (2010).

Anna Oliynyk, absolwentka MISH. Obroniła doktorat pod tytułem „Dźwięk w poezji Józefa Czechowicza” na Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie. Zajmuje się problemem szeroko rozumianej integracji sztuk, zwłaszcza muzyki i literatury. Od wielu lat realizuje autorski program warsztatów kreatywności dla dzieci oraz warsztatów twórczego pisania dla dorosłych. Poetka, autorka opowiadań i bajek a także tłumaczeń poezji angielsko - i niemieckojęzycznej. Publikowała w „Pamiętniku Literackim”, „Literaturoznawstwie”, „Opcjach” i „Autografie”, w „Literacjach” oraz czasopiśmie internetowym „Muzykalia”. Obecnie współpracuje z czasopismem „Literacje”. Jej pasją jest pisanie i wszystko, co może stanowić dla niego inspiracje: tematyka egzystencji, estetyka, literatura piękna, muzyka, malarstwo, kino, teatr i podróże. Otwarta na drugiego człowieka, realizuje się w dialogu ze światem. Obecnie przygotowuje do druku drugi tomik poezji, który powinien się ukazać jesienią tego roku.

Dawid Maria Osiński (1981), doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa (2009); adiunkt w Zakładzie Literatury i Kultury Drugiej Połowy XIX Wieku w Instytucie Literatury Polskiej na Wydziale Polonistyki UW; sekretarz Pracowni Literatury Modernizmu Europy Środkowej i Wschodniej (UW); członek jury Komitetu

Olimpiady Literatury i Języka Polskiego dla szkół ponadgimnazjalnych (od 2005); wiceprezes oddziału warszawskiego Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza (od 2010 roku); członek Stowarzyszenia Nauczycieli Polonistów (od 2010 roku); koordynator i uczestnik Festiwalu Nauki na UW (na wydziale Polonistyki). Współredaktor trzech tomów zbiorowych: *Modernistyczny Lwów – teksty życia, teksty sztuki* (wraz z Ewą Paczoską; Warszawa 2009), *Etnos i psyche w twórczości Marii Konopnickiej i Elizy Orzeszkowej* (wraz z Grzegorzem Marchwińskim, Warszawa 2012), *Piosenki prawdziwe” w życiu kulturalnym i społecznym PRL-u. Studia* (wraz z Ewą Paczoską; Warszawa 2012), *Realści, realizm, realność. W stulecie śmierci Bolesława Prusa* (wraz z Ewą Paczoską i Bartłomiejem Szleszyńskim; Warszawa 2013). Autor monografii *Aleksander Świętochowski w poszukiwaniu formy. Biografia myśli* (Warszawa 2011). Laureat Nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżnioną rozprawę doktorską (2010). Stypendysta Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej dla młodych uczonych (2011). Laureat (I nagroda) w Konkursie Fundacji im. Marty i Konrada Górskich za monografię z dziedziny teorii i historii literatury (*Aleksander Świętochowski w poszukiwaniu formy. Biografia myśli* – książkę będącą uprzednio wyróżnioną rozprawą doktorską). Nagroda przyznawana przez Towarzystwo Naukowe w Toruniu (2013). Dwukrotny stypendysta Ministerstwa Edukacji Narodowej za szczególne osiągnięcia w nauce (2003-2005).

Ewa Paczoska (1952) – literaturoznawca, kulturoznawca, profesor zwyczajny, zatrudniona na Wydziale Polonistyki UW, dyrektor Instytutu Literatury Polskiej, kierownik Pracowni Modernizmu w Europie Środkowo-Wschodniej, członek Komitetu Nauki o Literaturze PAN. Obszar zainteresowań naukowych: literatura i kultura drugiej połowy XIX wieku, doświadczenie Europy Środkowo-Wschodniej w kulturze modernizmu *sensu largo*, piosenka literacka. Opublikowała następujące książki autorskie: *Krytyka literacka pozytywistów* (1988), *Lalka czyli rozpad świata* (1995, II wyd. – 2009, III – 2012), *Dojrzewanie, dojrzałość, niedojrzałość. Od Bolesława Prusa do Olgi Tokarczuk* (2004), *Prawdziwy koniec XIX wieku. Śladami nowoczesności* (2011). Redaktorka i współredaktorka kilkunastu tomów zbiorowych (ostatnio: „*Piosenki prawdziwe” w życiu kulturalnym i społecznym PRL-u. Studia* (wraz z Dawidem Osińskim, 2013), *Realści, realizm, realność. W stulecie śmierci Bolesława Prusa* (wraz z Dawidem Osińskim i Bartłomiejem Szleszyńskim, 2013). Była też redaktorką dwóch monograficznych numerów „Przeglądu Filozoficzno-Literackiego” – ostatnio „Modernizm(y) Europy Środkowo-Wschodniej”, 2013.

Olga Hołownia (1978) – anglistka i kulturoznawca, specjalizująca się w literaturze angielskiej i islandzkiej XX wieku, tłumaczka, badaczka literatury dla dzieci i młodzieży,

badaczka problematyki performance'u. Jej „podwójny” doktorat (Wydział Anglistyki UW – Uniwersytet w Reykjavíku) dotyczył klisz we współczesnej poezji angielskiej i islandzkiej. Przełożyła wiele wierszy islandzkich na język polski oraz tłumaczyła poetów polskich na islandzki (m.in. wiersze Ewy Lipskiej). Organizowała na Islandii wiele imprez kulturalnych związanych z promocją polskiej literatury. Związana z Uniwersytetem w Reykjavíku (prowadziła tam w ostatnich latach kursy literatury polskiej oraz warsztaty na temat performance'u), w Polsce – z Instytutem im. Adama Mickiewicza.

Elżbieta Wrotnowska-Gmyz – pracownik Narodowego Centrum Kultury, organizatorka i moderatorka wielu imprez NCK (m.in. w ramach „roku Prusa”), znawczyni problemów związanych z organizacją rynku kultury w Polsce oraz z życiem literackim, prawem autorskim itp.

Tomasz Mackiewicz (1979), filolog, dziennikarz, doktor nauk humanistycznych. Opublikował (wspólnie z Edwardem Kasperskim) *Poetykę egzystencji* poświęconą twórczości Franza Kafki (2004), *Dialogi romantyczne* (2008) oraz *Sokrates Norwida. Kontekst – recepcja – kontynuacja* (2009). Autor ciągle rosnącej ilości artykułów i recenzji w czasopismach i książkach zbiorowych. Na życie zarabia czytaniem, pisanem i mówieniem. To samo robi w wolnym czasie.